

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 37

гр. София, 02.01.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 179 СЪСТАВ, в закрито заседание на втори януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ГЕРГАНА ИВ. КРАТУНКОВА**

като разглежда докладваното от **ГЕРГАНА ИВ. КРАТУНКОВА** Гражданско дело № 20231110158174 по описа за 2023 година

Предявени са от „Топлофикация София“ ЕАД срещу Д. – Ж. обективно съединени осъдителни иски с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 149 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД за осъждането на ответницата да заплати на ищеца следните вземания: сумата от **2050,23 лв.**, представляваща продажна цена за потребена топлинна енергия за периода от 01.05.2020 г. до 30.04.2022 г. в топлоснабден имот, находящ се в гр. София, ж.к. „Стрелбище“ бл. 114, вх. „Б“, мезонет Б 31а, с абонатен № 389221, ведно със законната лихва върху главницата от 24.10.2023 г. до изплащането на вземането, сумата от **352,49 лв.**, представляваща мораторна лихва върху главницата за топлинна енергия за периода от 15.09.2021 г. до 05.10.2023г., сумата от **35,79 лв.**, представляваща цена за извършена услуга за дялово разпределение за периода от 01.09.2020 г. до 30.04.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата от 24.10.2023 г. до изплащането на вземането, и сумата от **8,52 лв.**, представляваща мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение за периода от 15.11.2020г. до 05.10.2023г.

Ищецът претендира и разноските по исковото производство. Ищецът твърди да е налице облигационно отношение, възникнало с ответника въз основа на договор за продажба на топлинна енергия при Общи условия, чиито клаузи съгласно чл. 150 ЗЕ са обвързали потребителите, без да е необходимо изричното им приемане. Поддържа, че съгласно тези общи условия е доставил за процесния период на ответника топлинна енергия, като купувачът не е заплатил дължимата цена, формирана на база прогнозни месечни вноски и изравнителни сметки, изготвени по реда за дялово разпределение. Претендира разноски за производството.

Съдът, като съобрази правните доводи на страните, събраните писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

С Гражданския процесуален кодекс е въведено служебно задължение на съда да следи за подведомствеността на заведено пред него дело, като този въпрос може да се повдига от съда при всяко положение на спора съгласно чл.15, ал.1 ГПК. Разпоредбата ограничава проверката на подведомствеността само, когато в закон е определен срок за това, но по отношение преценката за международната компетентност на българския съд липсва посоченото ограничение.

Предвид характера на спора (спор за вземания, за които се твърди, че произтичат от договорно правоотношение) и момента на образуване на делото приложим е Регламент 1215/2012г. на Европейския парламент и Съвета на Европейския, регламентиращ международната компетентност на съдилищата, който предвижда, че по отношение на дела във връзка с договор, сключен от лице – потребител, за цел, която може да се приеме, че е извън неговата търговска дейност или професия, компетентността се определя от раздел 4 "Компетентност при потребителски договори". Според чл. 18, другата страна по договор,

сключен с потребител, може да предяви иск срещу потребителя само в съдилищата на държавата членка, където последният има местоживеене.

Тази компетентност е специална, уредена с цел защита на по-слабата страна в праоотношението, прозтичащо от потребителски договор. В регламента е предвидено, че местоживеенето на физическото лице се определя по вътрешното право на сезирания съд, а в случая това е българският съд. Нормата на Република България определя като обичайно местопребиваване на физическото лице (тоест местоживеенето му) мястото, в което то се е установило преимуществено да живее, без това да е свързано с необходимост от регистрация или разрешение за пребиваване или установяване, като за определянето на това място трябва да бъдат специално съобразени обстоятелства от личен или професионален характер, които произтичат от трайни връзки на лицето с това място или от намерението му да създаде такива връзки. В настоящия случай предмет на делото е потребителски спор, тъй като се твърди, че ответникът е купувач по договор за доставка на топлинна енергия в жилищен имот, тоест договорното правоотношение не е възникнало във връзка с осъществявана от него търговска или професионална дейност. Поради това и с оглед на изложеното по-горе, за да се приеме, че българският съд е компетентен да разгледа и да се произнесе по предявените иски, следва да бъде установено, че Д. – Ж. има местожителство/обичайно местопребиваване в Република България.

Видно от представените от него по делото писмени доказателства обаче не може да бъде направен такъв извод. От изисканата справка от НБДН се установява, няма данни за ответницата в НБДН. С оглед на тези факти съдът приема, че местоживеенето на Д. – Ж. е в Република Франция, чийто гражданин е тя. Последното налага извод, че българският съд не разполага с международна компетентност по отношение на настоящия срок според нормата на чл. 18, § от Регламент 1212/2012г.

Поради това производството по делото следва да бъде прекратено, доколкото съдът не е международно компетентен да разгледа настоящия спор.

По изложените съображения Софийски районен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по гр.д. № 58174/2023г., по описа на Софийски районен съд, 179 състав.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Софийски градски съд в едноседмичен срок от връчване на препис от него.

Съдия при Софийски районен съд: _____